ఆంధ్రభూమి వినోదాన్యాసంవత్సరి

ఆదివారం 5-12-1965

ప్రేమోపహతుడు

—ప్రముఖ్

హరిబాబుకు తూచి యెవరు వర్ణిం చినా ఇంకా ఇంకా యేదో మిగిలి పోయిం దనే అనుమానం కలుగుతుంది నిరంతర స్నిగ్ధతదనమై నలుపు కళ్ళజోడు నీలంగా ఉంటుంది. గాగుల్స్ లావుగా కనపడ కుండా నీలవర్ణం అద్దంగా ఉంటుంది మనిషి. బాగా బారి అనే చెప్పాలి కాళ్ళకి పాయింటెడ్ షూటు కాటికి అర్హత కల్పించేందుకు పైట పేంటు- అపైన 'టీ' షర్టు తళతళలాడు విడ్డనడ ఉంటేత మాటలు నెమిగా క్రొత్తగానీ వేస్తుకొనేవాడు మీటిరటుగా ఉంటయ్! ఇక వివాహ ప్రసక్తి-మామూలుగా వయసులో ఉన్న కుర్రకాళ్ళు వివాహం చేసుకుంటు ట్లుగా అతడు చేసుకోవాలా అప్రస్తావన అతడి ముందర తెస్తే అంటాడు.

'చూడు తమ్ముడు! వివాహాపు వయసు ఇది అని నిర్ణయంగా చెప్పలేం కదా! అవలు వస్తే విచిత్రం యేముంటే ఎన్నుకు! ఎంత కుళ్ళి! యెలా వివాహపు కోర్కె కల్గుతుంది అనేది.... ఇటాయెన్ని గంటలు చెప్పుకుపోతాడో? విని విని విసిగిన స్నేహితులు 'సరి ఖర్మకి మేమేం చేయం' అనుకుంటారు. అతడి దృష్టిలో ప్రేమించి వివాహం చేసుకున్న స్నేహితులు బుద్ధిమంతులు కాదని! ఒకవో అతడికి వివాహపు కోర్కె కలిగింది అనుకున్న కాళ్ళమ్మగారు 'పిలిచి' కాగిలా పెండ్లి చేసుకోవూ? అంటే గాని తన కోర్కె చెప్పరాదు. కాపాడ యోగం- హరిబాబు ఉద్యోగం చేస్తున్నాడా అని కొందరు ముక్కుమీద వేలు వేసుకొని 'హాన్నా!' అనుకుంటారు. అతడు ఉద్యోగానికి అనర్హుడనా? కాదు-మరి మినిట్టి అనుకుంటారు. గత మూడేళ్ళుగా అతడు యుడి సిగా ఉద్యోగం చేస్తున్నట్టు తెలిసిన కాళ్ళకి గూడా అమూనాకు తోటి ఉద్యోగస్థులకాలా సమ్మల్లో వెళ్ళివస్తుంటే కాలు ఆఫీసుకి వదిచి వెళ్ళి వస్తుంటాడు. కాళ్ళమ్మ అందిట పైకెలు మీద వేళ్ళవ్వని- అంటానని పాపం యెన్నిరోజులు వడవగలడు కిరాపాలిండక్కి ఇబ్బందులు వుతుంటే ఆటకు మీద పైకెలు హాఁదిక్ తళ తళ మంది అతడికి మటుకు యేం తెలుసు అది యేసీ లుగదిటో అను కున్నాడు. 'అమ్మా! పైకెలు కొను క్కుంటాను' అన్నాడు వండుగ మ్మరోజు. —కొనటం దేనికి! అటక మీద మీ నాన్నగారి పైకెలుంటేగా అని కాళ్ళమ్మ రాగం తీసింది అనూం తం అవిరి అంకగేయుడిలా అటక పై కెళ్ళి హారికేన్ లాంతరుతో మూల మూలలా వెతికి పైకెలు కనబడ క్రిందకు దిగివాడు.

'నాదిగా నీ వయస్సు దీని వయస్సు ఒకటేలా' కాళ్ళ కాగుచెప్పుకుంటుకోలేంది కాళ్ళమ్మగారు. హరిబాబు నిగు పడి కోయాడు-దిగికి ముప్పిలు యేళ్ళ అని

రెండు మూడు రోజులు పోయాక పైకెలు తెచ్చుకున్నాడు హరిబాబు అతడు చెప్పకముందే వందు చివర్ల మండి నిలవల్చిన పైకెలు కాపాడు మోతమట్టి. కాళ్ళమ్మగారు తెలుసుకున్నారు అంతేకాదు బలమంగా ఉపయోగించి ప్రేకు వేసిన వది నిమి పాంకుగాని ఇటి దగ్గరఅగదని కూడా తెలుసుకున్నారు గంగ గంగమ్మ గారు. మహాకాయుడైన కు మార రత్నం పైకెలిస్ తేసిన శ్రమకు బట్టలు చెమటతో తడసిపోగా—

"మీద నీళ్ళెవరు పోశారా అంత కళ్ళు కనబడక కాళ్ళు యెవరూ అటు అని అయటకుండవలోయారు గంగమ్మ గారు యుద్ధాసి

పైకెలు క్రొత్తకుటంగాలే పడకే పయం అని మొదటిరోజు అనుభవంతో తెలుసుకున్న హరిబాబు అమ్మను అని 'చేసు ఇవేళకుంది పైకెలు క్రొత్తకు. చూడు తమట యెలావట్టిందో' అన్నాడు

'హార్రి! నా తెలివి తెల్లార చెమటా! నీళ్ళు పోసేరుయెవరో అనుకున్నాను మి!

హరిబాబు బటలు మార్చుకున్నాడు. తల్లి పువ్వుతో దిష్టితీసి 'బాగా! నీవు పైకెలు క్రొత్తకుంటేలే అచ్చం దొర బాబులాగా ఉన్నావు!' అమె కొడు కుని యెలాగైనా పైకెలు క్రొత్తకు చాలనే అట్లా అంది

'ఈ పైకెలు క్రొత్తకైనదులు రిజా క్రొత్తకే రైటు'

'ఇంకేమైనా మరమ్మత్తుంటే చేయిం చుకో నీవుపడుమ్మంటే చేసుచూడలేను.' నల్ల టోపీడు హరిబాబు

ప్రేమాయణం ఓ సుందరాకారుడు ఓ అందమైన యువతిని ప్రేమించాడు అతడు స్నేహితుడు 'ప్రేమిస్తు న్నాక' అని ధృవపరచేశాడా అతడికి

తెలిసింది కాదు. అసలు అగిం చేమి టంటే కాళ్ళిన్న పందుకాక మరో అదియు వందుకు అవతల ఓ అందమైన అమ్మాయి కాళ్ళన్నయ్య పాయంత్రం పూట కాళ్ళ్యాకి వెళ్ళటం చూసున్న అతడు మొదటిరోజు 'మ్యాటరుమీద ఇద్దరు' అనుకున్నాడు. పరో రోజు అపిల్లి కాలుగా ఉంది మనూ! అనుకున్నాడు. ఇటా అలి కాయపడ్డాక ఊరుకున్నాడా? అబ్బే కాదు! స్నేహితుణ్ణి ఒకదిని పిలిచి తనకు కల్గిన భావం చెప్పేశాడు. అతగాడు ఆశ్చర్యపోయి 'అమ్మదొంగా' అనేసి 'హరిబాబు ప్రేమిస్తున్నాడో' అని వంద మీటర దిగ్భ్రాంతియటంతో అది కాస్తా ప్రాణ్ కాస్ట్ అయిపూర్యుంది స్నేహి తులంతా పరిగెత్తుకొచ్చి 'నిజమేనటా'? ఎన్నాళ్ళకు-కొన్నాళ్ళకు విసగలిగాం' అనేసి టీ పార్టీ అన్నారు యేకకంఠంతో ఇస్తుదేవస్తా వుండండ్రా అని పోయిన వాడు ఓ ఆరోజే ఉదయే సిన బళానిలు రెండెడు మంచి వీళ్ళు తెచ్చాడు. ఒక్కొక్క గింజే తింటూ హరిబాబు ప్రేమాయణ గురించి అడిగారు పాపం పెగుపడిపోయాడతడు! ఇంతమందిలో యెలా చెప్పగూ అని రాగం తీయగా - అంత ప్రేమించుకుని అని మొదట విన్నవాడు ఉన్నది లేదనీ పెంచిన పొలికి కిళ్లకు పరిపడాన్నంది కాడు నీ ప్రేమ పలించుగాక! అని దీవన లిచ్చి మిత్రులందరూ కదలిపోయారు

హరిబాబుకి ఆదివారం మిషపో స్కూటర్ మీద అమ్మాయి కనబడటం మానేసింది "కాలేజికి పోతోందికాబోలు అనుకున్నాడతడు ఆ అమ్మాయి ప్రేమించడం మొదలుపెట్టినదగ్గరనుంచి

కథానిక

అతడిలో చాలా మార్పువచ్చింది మంద మతిగా ఉంటున్నాడు ఆఫీసుమందివచ్చే వుడు కిటికీలో పైకెలు అపి గంటల కొద్దీ అలా చదివ కేస్తున్నాడు కాళ్ళమ్మ అంగీకం అవుతోందేమిటిలా? అంటే ఆఫీసులో పని ఉండటున్నాడు? మరి కొన్ని రోజులు పోయాక కళ్లుమానినా తెరచిన స్కూటరమ్మాయి తప్పించి యింకెవ్వరు కనబడటం లేదతడికి

ఆ అమ్మాయి అన్నని మంచిదేను కోలా మేలు కలుగుతుందని ఓ స్నేహి తుని సహాయం యోక్కడ తెచ్చేది ఓ మంచిరోజున పోగాంపేని యెట్లామెల గాలో చెప్పిపోయాడు అతడి ముఖ్య స్నేహితుడు జగ్గారావు ఆదివారం పోగ్రాం వేసుకున్నరోజు సాయంత్రం మళ్ళీ అతడువచ్చి గుర్తుచేసి వెళ్ళాడు.

హరిబాబు ఉన్న బట్టల్లో మంచిది వేసుకొని తన ఓల్డ్ హార్స్ పైకెలు యెక్కి టౌన్ బండ్ కి వెళ్ళాడు వెళ్ళే ముందు అతడి హడావిడికి హడలిపోయి యెక్కడికిరా అని అడగ కూడదు కాబట్టి-'పాపం యెప్పుడూ ఇట్లావెళ్ళ డుగా కానిగాడు-అనుకొని పదిపార్లు జాగ్రత్త అని చెప్పి పంపిం

బండ్ మీద ఓ చెట్టుక్రింద స్కూటరు ఆపక్కనే అమ్మాయి కాళ్లు కనబడ్డారు హరిబాబుకు అతడి ఆధ్యక్షం కాసుండి ప్రేకు అనుకూలంగానే పనిచేసింది, కాళ్ళకు కొంచెం దూరంలో పైకెలు ఆపి స్టాండు వేశాడు తరువాత నీతి వర్తనా తీతం! అతడి కాళ్ళు చేతులు వణ కటం మొదలు పెట్టినయ్. స్కూటరు దగ్గర 'కాళ్ళ అన్నయ్య తుపాకీ పట్టు కొనినుంచున్నారు.

'ఇదేం అర్మికా బాబూ! తుపాకీ కూడా తెచ్చుకోవాలా? ఎన్. సి. సి లో ఉన్నాడేమో అతడు' అనుకొని ధైర్యం చిక్కబట్టుకొన్నాడు. కాళు మాత్రం వణుకుతూనే ఉన్నయ్! పోతే-కాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్ళటం యెలా? జగ్గారావు దూరంగా వచ్చి ఉండి తింటూ నిలుచుండాడు తమ నిల్కురుమాలు యెగవేశాడు రమ్మని, పిలుచుకున్నాడో జగ్గారావు కాదనలేక ఆడేశాడు అతడు కానందుకు కిట్టుకున్నాడు హరిబాబు.

ఇటలు ఇటలుగా స్త్రీపురుషులు పచారు చేస్తున్నారు. ఇటులు అటా ఇటలో కారులుగాపోతున్నాయ్ వల్లి లు. విస్కట్లకాళ్ళు గట్టిగా అయిస్తూ అమ్ము కుంటున్నారు.

'హమ్మయ్య ప్రతి కాశ' అను కున్నాడు హరిబాబు

ఆ అమ్మాయి అన్న తుపాకీ కర్రిండ పెట్టి యేదో టిఫిన్ తిస్తున్నాడు అంతలో జగ్గారావు కూర్చొనున్నట్టు నిలబడ్డాడు ఇదొక అనిద-పైటు పేంటుతో కూర్చొటం ఎలాగరా జగ్గా అనుకొని అతడిపైకి దీనంగా

'పవ్వకాశేమంది?'

'పవ్వకేంచేయమంటారు? ఎవరైనా రహస్యమైన కాగితాలు ఆఫీసు పైల్లో పెట్టుకుంటారా?'

ఇప్పుడు కారియెత్తున నిగ్గు పడి పోయాడు హరిబాబు ఆఫీసరు పీలు స్తున్నారంటూనుమ్ములు వెళ్ళిపోయింది.

పాయంత్రం ఆఫీసునుండి తన వగం కొత్త పైకెలుమీద పబిక్ గార్డెన్స్ కు దారి పట్టాడు హరిబాబు. 'నమ్ము లు యెప్పుడూ కాలేదని తనతో మాట్లాడింది అంత మీదమీదకి వచ్చిం దేమిటి మొగరాయుడిలాగా? అబ్బే! ఈ ఆడపిల్లలతో జేంజరే సుమా' అను కున్నాడు కొద్దిదూరంపోయాక అత డికి దాహం వేసింది కనుచూపుమేరలో నల్లాచూచి ప్రేకు వేశాడు పైకెలుకు ఆది నియమిత స్థానం దగ్గిరగాని ఆగ లేదు ముఖం కడుక్కొని తీటకు మంచి నీరు పట్టించి అతడు పైకెలుకొరకు చూస్తే అది కనిపించిందికాదు పాపం! అతడికి ముర్చెమటలుపోశాయ్! కాపేపు తెలివినిచాళ్ళెవరైనా 'మజా' చేసు న్నారేమోనమనొని కాదని నిర్ధారణ చేసుకొని 'పైకెలు పోయిందో' అని యేడ్చినంత పనిచేశాడు ఇంటికిపోతే అమ్మ 'పైకెలేదిరా? అంటే యేం చెప్పేది? మరమ్మతుకిచ్చాను!' అలా కుదురదు ఖర్మ! ఎవ్రజా కాబాలు 'జాదూ' చేసింది! పోనీ ఆటుపోయి ఆ రౌడాస్థానగ్గిరచూస్తే ఈ పాటికి దేనికో ఆ దొంగ గుర్తేసి పోస్పిటలుకు చేరుంటాడు ప్రేకు పనిచేయకపోవటం

(మిగతా 4వ పేజీలో)

చాలా రోజుల తర్వాత ఉషారాణి

కాస్తిన ఉత్తరాన్ని చూచిఆశ్చర్య పోయాడు రవి ఆమెతో తనకున్న పరి చయంకూడా వీమ:త చెప్పకో తగ్గది కాదు ఆమెవలనే ఒకప్పుడు తనమీద తన ఇంట్లోవారికిఅపోహకలిగింది దాన్ని తొలగించుకోవాలని అనాడు తాను యెన్ని విధాలుగా ప్రయత్నించినా పూర్తిగా తనమాట ఎవరూ విశ్వసించ లేదు రోజులు దొర్లుకు పోయాయి అంతా పాత పంథుతనలను మర్చి పోయారు.

ఉత్తరంలో విశేషాలేమీలేకపోయినా ఆదివారం "జి. టి."లో బయలు దేరి వెళుతున్న తనను స్టేషనులో తప్పక కలుసుకోవలసినదిగా కోరుతూ వ్రాసింది

ఉత్తరాన్ని కవర్లోపెట్టి బల్లపై పడే శాడు.

వెళ్ళడమూ-మానడమూ అన్న సంది గ్ధంలో పడ్డాడు ఆమెకు తన అభిప్రాయ ఎలా తెలిసేంచా అని ఎంతగా ఆలో చించిన అంతు చిక్కలేదు.

గతించిన విషయాలు అతని స్మృతి పథంలో మెదిలాయి.

* * *

రవి కాలేజీ డ్రమెటిక్ అసోసియే షన్ సెక్రటరి కాలేజీ వార్షికోత్సవం రోజున డ్రామాచేయటానికిన్నాళ్లు పోలు జరిపారు పాత్రం నిర్ణయంతోపాటు తను ఒకపాత్రధరించవలసి వచ్చింది. పూర్వాను భవం లేకపోయినప్పటికి నిర్ణయింప బడ్డాడు సెక్రటరిగా యెన్నుకోబడ్డాక తన అనుభవరాహిత్యాన్ని తెలుగు లెక్చరర్ వీరాలాసయ్యగారికి తనపై వ్యక్తిగతా

కథానిక :

విధి చేతి నయీనడులు

— "ముంజులూరు"

విమానమే కారణమైంది స్త్రీ పాత్రకు ఉషారాణిని బుక్ చెయ్యాలని ఆమెతో తను పంపినట్లుగాచెప్పి ఒప్పించి రమ్మని రవి ని పంపించాడు వీరాలాసయ్య గారు.

రాజమకూడా తమకూని ఉషారాణి ఇంటికి బయలు దేరాడు రవి

వీరాలాసయ్యగారు తెలుగు లెక్చర రుగా పనిచేస్తున్నా అయిన రాకుండా ఆవూళ్ళో ఆడిన నాటకం అంటూలేదు. అయనకు తెలియని వారంటూ పది పటుల్లోలేదు .... అధ్యక్షుడు వారు, సాంకు, పద్మాలాకు అయిన మొట్ట మొదటి ప్రశిక్షిదిరి .... అతిధికూడాను అటువంటి పండర్యాలోనే ఉషారాణి పరిచయం కల్గింది తను స్వయంగా వెడితే "దమ్ము" విషయంలో ఆమె మొహమాటపడి యేదైనా పాకు చెప్పుతుందన్న అను మానం తనకుందని రాజుతో చెప్పాడు.

ఉషారాణి ఇంటిముందు రిజాఆగింది పాంటు జేబులో నుండి పర్సుతీసి రిజా వాడికి డబ్బు ఇచ్చాడు రవి రిజా ముందుకు కదిలిపోయింది. పర్సు చేతిలో పుచ్చుకుని ఒకసారి పరిశీలనగా ఆ ఇంటి వైపు చూశాడు. సంవత్సరం నుండి ఆ వూళ్లో ఉంటున్నా తన వెప్పుడూ ఆ వైపు రాలేదు అదే ప్రథమం చివరిసారి కూడాను. కిటికీ దగ్గర మెరుపు మెరిసి మాయమైనట్లనిపించింది,

"ఆమెతోనే మనం మాట్లాడబోయేది కొంతేం దిమాండ్ లోవున్న వ్యక్తి— మాట పడవోరు అధ్వాన్నాట పడవోర్లు అంటుంటేమో.... ముందుగానే మన వాలేజీ తరపున వచ్చామని చెప్పి మన యోచితంగా సంభాషణ ప్రారంభించు ఈ మనిషి విటిగేవనే అమె మొహ మాటు పడాల్సి వస్తుంటేమోనని తెలు రర్ గారు తప్పుకున్నారు."

"పాపం—"అన్నాడు రవి పప్పుకూ జారి సంభాషణకు అంతరాయం కల్గిస్తూ వీధి తలుపు తీసిన తప్పుడైంది, ఇద్దరూ గుమ్మం దగ్గరకు వెళ్లారు.

ఉషారాణితో మాట్లాడటానికి వచ్చామని వీరాలాసయ్యగారు పంపించారని చెప్పింది అని అన్నాడు రాజు తలుపుతీసిన వ్యక్తితో అవ్యక్తి పిల్చిద్దరిని పరిశీలనగా చూసి లోపలకు రండి అని ఆహ్వానించాడు, ఆతన్ని అనుసరించి వెళ్లి హాల్లో ఒక సోఫాలో కూలబడ్డారు.

రవి హాలంతా పరిశీలించిచూశాడు.... పటాలు అందంగా అలంకరింపబడ్డాయి అవన్నీ రాజారవిరవు ఉషారాణి క్లోజప్‌లో తీసినవి ముఖ్యంగా స్టేజీమీద పుష్పప్పుడు బహుమతులు అందుకున్న ప్పుడు వివిధ భంగిమల్లో తీసినవి

తలుపు తీసిన వ్యక్తి కాఫీ తెచ్చిబల్ల పై పెట్టి "కాఫీ తీసుకుంటూవుండండి. అమెఇప్పుడేవస్తుంది...."అంటూలోపలికి అగి "మమంచాలి కొంతేం పనిమీదయం టుకు వెళ్లాలి వెళ్లొస్తా...." అని చెప్పి వీధిలోకి వెళ్ళిపోయాడు

రవి కాఫీ కప్పు అందుకుంటూ "ఇక వెళదమా?" అని అడిగాడు రాజుని.

"ఎవడో మాటయ్యా! మనకన్నాక ఇండిని వీడు కాదు—"

కాఫీలు పూర్తిచేశారు. గాజుల గల గల ధ్వని వినిపించిన వైపుగా చూశారు

"వ....మ....వ్వే—"

రవి కళు తిగేశే మన్నాయ్! ఒక్క క్షణకాలంపాటు ఆ మె ముఖంలోకి చూశాడు. ఆమె అతని ముఖంలోకి చూసింది. వీడో అవ్యక్త మధురభావం వెల్లి విరిసినట్టయింది రవి హృదయం లోపల అనిర్వచనీయమైన బాధ మూలిగి నట్లయింది వీళ్లిద్దర్ని చూస్తున్న రాజు మెల్లగా రవిని పిలిచి తట్టాడు.

పట్టపటి శరీరచాయ! సుందర ముఖం చేతులులేని తెల్లటి బౌజాకో, నల్లటి చీర ఆమె అందానికి మరింత వన్నెచేకూర్చింది, ముఖంపై పడుతున్న ముంగురులను వెనక్కు సరిచేసుకుంటూ పట్టి వారి ప్రక్కనేవున్న మంచాలపై కూర్చుంది.

"అలవ్యమైనందుకు క్షమించాలి—

"మిమల్ని అడుగకుండా వచ్చి దిక్కట్రోల్ చేసినందుకు మీరే క్షమించాలి, అంటూ రవివైపు చూశాడు రాజు.

"సమ్మేచెప్పు—అన్నట్టుగా కన్నుగీ టేశాడు రవి.

"మాకాళ్ళరరి నీరాలాయ్యగారుమీకు బాగా తెలుసనుకుంటాను. అయనకున్న పాండిత్య బాటిక కాస్తారు-చాలా మం కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్ అయిపోయేవరకీ మా పుత్రపర్యిదర్శించాలనుకున్నాను. మాకిక మీ సహకారంకూడా కావాలి. మీ పోర్టుకుకూడా పనుంత పెద్దకిటాలా కాదు. కథను సుఖాంత చేయాల్సి కావాలంటే ఆ పాత్రకు పైకెత్తి ఉన్న ఘట్టంలో...."

మధ్యలోనే అందుకుంటూ ఎలాగా పాపుగంత కూడా వుంటదేమో! ఆ మాత్రం కూడికి కూ చేసుకు రాలేం కండి?—అని అంది ఉషారాణి.

రాజు గుండె ఆగినంత కల్లైంది. అది వైపు చూసాడు. ఉషా

"మీరు ఇలా అంటూనే కూడా వీరాలాసయ్యగారు తను పంపించాడని చెప్పమన్నారు. పని తొందరలో

(మిగతా 4వ పేజీలో)

పత్రికా పుత్రికలు

ద్వేషుడి ఆగ్రహం వల్ల పోవటమో, అప్పు డప్పుడు ఆయా ప్రాంతాలలో భూమి కంపించిందనీ కిటికీలు తలుపులు కొట్టుకోవడంవల్ల ప్రజలు భయోత్పా తంతో వీధుల్లోకి పరుగెత్తారన్న వార్తలు పత్రికలలో తరుచుగా చూస్తుంటాము. ఒక పట్టణంలో భూకంపంవల్ల వందలాది ప్రజలు చనిపోయారనీ వేలాది ప్రజలు నిరాశ్రయులయ్యారని వార్త వచ్చిన వాడు కూడా వార్త చదివి ఒక నిముషం విచారించి తరువాత ఇతర పేజీలు తిర గేసి అటువైపున మన పనుల్లోకి పోతాం! ప్రకృతికి సంబంధించిన ఎంతటి ఘోర విపత్తు జరిగినా మొదటిరోజు మటుకు కొంత ఆందోళనతో చదివి రెండవరోజు నుండి ఆ విషయాలను వదిలి. వ్యాపార స్థులు వ్యాపార విషయాలు. రాజకీయ నేతలు రాజకీయ విషయాలు, ఉద్యో గులు నిరుద్యోగులు ఉద్యోగవిషయాలు మేధావులు సంబాదకీయాలు. రచయి తలు కథలు. వ్యావహారికులు క్రీడా రంగంలో ఉండేవారు క్రీడావిషయాలు చూస్తూ ఉంటారు. అయితే వీరందరూ రమారమి అభిలాషతో వ్రతికను చదివేది కొద్ది వందర్యాలలోనే! అందులోనూ ముఖ్యంగా యుద్ధం జరిగే రోజుల్లోనే! తన దేశంమీద దురాక్రమణ జరుగు తోందని దేశ స్వాతంత్ర్యమే వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యమని తన స్వాతంత్ర్యమే పత్రికా మాదంలో ఉందన్న ఆత్రతతో ప్రతి

పి. ఎస్. రావు

వ్యక్తి ఊపిరి తీసుకోవడానికి కూడా వ్యవధి లేనంత ఆవేశంతో పత్రిక చదు వుతూ ఉంటాడు. "యుద్ధం" అనేభయం లేకముందు అనేక వందల రాజులు పత్రిక మొహం ఎరుగని వ్యక్తి కూడా పత్రికలాని అర్థం కాకపోయి హాడా విడిగా చదివినట్లు చూస్తుంటాం! యుద్ధం వస్తే తన కూరగాయలు వ్యాపారం కూడా ఎలా మారిపోతుందో ఏమోనన్న భయంతో కాబోలు ఒక కూరగాయలు అమ్మే ఒక పత్రికలాని కాను వాడుకగా కూరగాయలు ఇచ్చే ఒక భాషాదారుని బ్రతిమాలి చదివించుకొంటాడు! దేశం యుద్ధంలో చిక్కుకొన్నదంటే కూర గాయలమ్మే ముసలమ్మకుంటి పత్రికాని వరకూ పత్రికల యెడల అంత ఆసక్తి కలిగిఉంటారు. ఈ అవస్థ ఏ ఒక్క దేశం లోనేకాదు. అన్ని దేశాలలోని పత్రికలకు సమానంగా ఉంటుంది

యుద్ధ వార్తలతోపాటు ఆయా వ్యక్తులు తమతమ అభిరుచుల ప్రకారం పత్రిక శీర్షికలకుఎదురుచూస్తుంటారు యీ సమీక్షణ ఎంతవరకంటే కాఫీకూడా తిసుకోకుండా "కాలు కాలినపిల్లి "లా ఇంటి వరండాలో అటుఇటూతిరుగుతూ పత్రిక వచ్చే కిటికీ కేసిచూస్తూ "యింత ఆలస్యమా?" అన్న ఆగ్రహంతో ఉండే పత్రిక రాగానే అవస్థం విషయం అడగ టానికైనా వ్యవధిలేనంతగా పత్రిక చూపూ నిలబడిపోతారు విద్యుత్తు వరవరా జరిగిపోయి పత్రిక తయారవ డంలో జరిగే ఆలస్యమంతా పత్రిక తెచ్చి ఇచ్చేవాడిపై పే పడుతుంది పత్రిక తయారీలో ఉంటే అన్నింటిలో కెల్ల యిష్టపడదగిన పత్రిక తెచ్చేవాడిమీద అరిని పించాలం? ఇందులో కొంత మంది పెద్దలు పేపరు పిల్లవానిని తిని వేయమని అనలుపాడు ఏ మాత్రం ఉపయోగంగా లేదని కాత్యాయిలానికి

(మిగతా 4వ పేజీలో)

ఇప్పుడు శిరోవేదనపు సూచన కూడాలేదు!

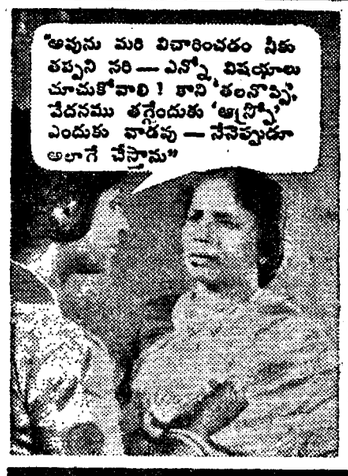

బాధ అనేది మాకు ఒక సమస్య...చూడండి మేము మీకు ఏవిధంగా సహాయపడతామో!

పరిశోధన : 'ఆస్ప్రో' యొక్క పరిశోధన సంస్థలోని ఒక పరిశోధన దానికి నేను ఉపదేశకుడను. బాధను ఆపుజేయడానికి మంచి మంచి పద్ధతులను కనిపెట్టుట మా పని. ఈ విషయమును గురించి ఏకాగ్రతతో ప్రపంచమంతటా పరిశోధనలు జరుపుతున్న అగ్రగణ్యు మైన పరిశోధన సంస్థలలో మేము ఒకటిమను. నొప్పిని నివారించుటకు నేడు శ్రేష్ఠ మార్గము 'ఆస్ప్రో' ఫార్ములా అని మేము తెలుసుకొన్నాము. అందుచేతనే ప్రపంచమంతటా డాక్టర్లచేతను, ఆసుపత్రులలోను ఇది వాడబడుతోంది.

బాధ అంటే ఏమిటి ? పెటాయిరిక్ ఉద్రేకములు, దేహము వాటిని తీసుకొని పోగలిగే కంటే హెచ్చు వేగములో, స్నాయువులలో కూడుకొని చేరి పోవడం వల్ల మరుగువడిన నాడు కలుగుతుంది. దానితో నర ములకు ఒత్తిడి కలిగి బాధ కలుగుతుంది.

'ఆస్ప్రో' ఎలా పనిచేస్తుంది : 'ఆస్ప్రో' దేహములో వెంటనే యిమిడి, నాడుల, నరముల మీద వత్తిడిని తగ్గించి నొప్పిని వెడలగొడుతుంది.

'ఆస్ప్రో'మ ఈ వ్యాధులకు వాడండి : నొప్పి • తలనొప్పి • ఒంటినొప్పి • పంటినొప్పి • కీళ్లనొప్పి • జ్వరముతో కూడిన అలుపు • ఫ్లూ • కీళ్ల నొప్పులతో గూడిన జ్వరము.

మోతాదు : పెద్దవారికి : రెండు బిళ్లలు. అవసరమైతే తిరిగి వేసుకొనండి. పిల్లలకు : ఒక బిళ్ల లేక మీ డాక్టరు సలహా ప్రకారము వాడండి.

'ఆస్ప్రో' నొప్పిని వెడలగొడుతుంది!

కథానిక:

ముదిరిపోయిన బెండకాయ

ఉపాధ్యాయులాల తెల్లని పమిట కొంగు చిన్నగా జారి చిరునవ్వులు విరిసింది విలాసంగా సిగ్గుతో కుచించుకు పోయింది నిశాదాసి చల్లని పిల్లగాలులు అరిడ కిరణ సంధ్యతో పులకరించిపోతూ రవ్వల వీధాయి చంద్రపతి దుస్సటి మీదుగా పారి కళ్ళు తెరిచి కొంప మునిగి పోయిన టుగా కళ్ళుచప్పున మూసేసి ముసుగు తున్నాడు. "ఛ అపశకునం" అనుకు న్నాడు

"అరె భాయి లేవరా! రాత్రి తను తిన్న కిళ్ళీ తాలుకు వాసనకి సిగిరెట్ సుగంధంతో కలువుతూ ఇలి చాడు తండ్రగారు. చంద్రపతి బాధతో కూడిన కోపం వచ్చింది

"ముందు అవసరాలే పోనోయ్ వెధవ అతళకున మొహమూ వ్వూన తెల్లారే అరుపులు మొదలు పెట్టనని ఎవడు చెప్పాడోయ్" విసుగ్గా అన్నాడు చంద్రపతి.

అతగాడికి కొన్ని సమస్యలు తప్పనిసరి ఉన్నాయి. సమస్యలంటేనంటే భూదేవి అంటే బాగుంటుంది చక్కని కలలు కనటంలో పాపకలలో పుడకలా నినిమా లోని విలన్ లా డిస్కు మొఖంతో గారపళ్ళని ఇయటపెడుతూ తయారవు తాడాయె. కోపం వస్తుందంటే రాదు మళ్ళీ తనకలనీ మళ్ళీ నెరవేరుకున్నాడు అంతా హుషారిగా ఉంది. రత్తు రంగం పరిటీలు జారిపోతున్న ఓటీలు తగుక్కుమనే జాకెట్టు. రింగు రింగుగా పరుగులు తీస్తున్నాయి. తనేమో పెళ్ళి కొడుకువేషంలో కిరిగా చూస్తున్నాడు అందరి వెపు చుట్టుప్రక్కల ఆక్కడక్కడ పెద్ద తలకాయలు మునిసుని నవ్వులు నవ్వుకుంటే సిగ్గుతో తలవంచుకుంటున్న తను ఉత్కిస్కి పడ్డాడు. పక్క శాల్ని చూసి పర్దుకు కూర్చున్నాడు. తన అందమయిన కళ్ళతో అలి పోకగా చూసి కొంచెం అందంగా నవ్వింది తెల్లని పలు వరుసతో ఆ అమ్మాయి ఇంతలో పురోహితుడు మంత్రాలతో పోటీ పడ్డటుగా బ్రేకాగాయి కాండు మేళాలు, ఎవరో తన్న రికి ఏదో ఇవ్వగా కళ్లు చిలికించి చూశాడు తను. మున్నితమయిన తన వేళ్ళలో అతి మున్నితంగా మెలికలు తిరుగుతున్న మంగళ సూత్రాన్ని గళి శ్కి నెరెండుసేటుల మధ్య పెట్టి అమ్మాయి మీదుగా వంగాడు తను ఎవరో ముసి యిమువ వల్లటి కారు జడను పైకి గగా ఖగిలి తగలకుండా తగులుతున్న ఆనల్లని కేశపాశమునకు తన్నయత్వము పొందుతూ గబగబా ముళ్ళు వేయు లోయాడు కాదు వేశాడు ఇంతలో [illegible] దాపురించాడు. పెళ్ళి వైవపోద నిడూమ మరొక్కసారి కసిగా అవ కాశ దుస్సటితన్ని లేచికూర్చున్నాడు చంద్రపతి

చంద్రం ప్లాస్కులో నికాఫీ గామలో నింపుకున్నాడు. ఒరేయ్ అన్నాయ్యగారా వాకిన్నుకుండా మన్ను ప్రాగుతున్నా వన్నమాట అందులో పండగపూట కూడాను పోటిని చప్పరిస్తూ అన్నాడు చంద్రపతి

"అబ్బే నీకెందుకు లేరా" వేరేపే నీకే మిటి మీకాలాన్ని మజేవచ్చి "తిమకోండి అబ్బ తిమకుందురూ" అంటూ అనురా గాన్ని ఒలకపోసూ ఇస్తుంటే సజాగా ఉంటుందిలాని" వెక్కిరిస్తూ అన్నాడు చంద్రం

వాడితో మాట్లాడితే ఇదీ గొడవ ఎవడి బాధ వాడిది ఎవడికి తెలుస్తుంది కళ్ళద్దాలగా లేచి ఇంగి పిడుకుని చూడు లోని దుమెవెనతో ఒకసారి బుటుని పవ రించి ఇంకా సరిదిద్దుకోవలసినవి దిది పంపుదగరికి వడి లాడు టూత్ బ్రష్ పట్టుకుని చంద్రపతిరావు పంపుదగ్గర ఉన్న వారిరాతిపిది కూర్చున్ని శర్మదగ్గరగా నడిచాడు చంద్రపతి

"హాలో! గుడ్ మార్నింగ్" విష్ చేశాడు శర్మ "వెరిగుడ్ మార్నింగ్ బ్రష్ నోటో పెడుతూ వెళ్ళి చూడాడు చంద్రపతి తడిసిన్న కళ్ళతో కొద్దిగా దులుపుతూ బ్రష్ తీసుకొన్నన్ పద్మ చంద్రపతిని చూడగానే తలవంచి గబగబా నడిచివచ్చి శర్మకి బ్రష్ తో పాటు నీళ్ళ చెంబుపిచ్చి భర్త వెపు చూసింది మెరుస్తున్న ఆమె కళ్ళల్లోకి చిలిపిగాచూస్తూ నవ్వాడు శర్మ వారి దృష్టి మించి దృష్టి తప్పించి పాస్ తిన్న వాడిలా. మరో వెపుకు తిరిగాడు చంద్రపతి మరో విమిషానికి పద్మ వెళ్ళిపోవ డంచూసి గాఢంగా నిశ్వసించాడు

"ఏమండి అటా కిలబడ్డారే ఒంట్లో బాగోలేదు?" శర్మ అడిగా అన్నాడు "ఇవాళ శాస్త్రిగారింట్లో భోంచేస్తాన్నా రటగా పాయంత్రం మా యింటికి భల వాళ్ళానికి రండి" మళ్ళీ తనే అన్నాడు.

'అబ్బే ఎందుకులెండి' వెళ్ళాలని ఉన్నా మొహమాటంగా అన్నాడు చంద్రపతి శర్మ వరకోసం వట్టుకుని చూసి రెండు మాటలు మాటాడి వెళ్ళి పోయాడు ఇంకా చంద్రపతి దంత రావ నం పూర్తిగాలేదు. అతడు లేచిన వాపు రాతిమీద కూర్చుంటూ అప్రయత్నంగా శర్మ ఇంట్లోకి చూశాడు చంద్రపతి వరం డాలో పంటెంట కిటికీ ప్రక్కగా కాఫీ గాను భర్తకోసం పట్టుకుని నించున్న పద్మ చంద్రపతి చూడటంతో ప్రక్కకి తప్పుకుంది

'అద్భుతవంతుడు" అనుకున్నాడు చంద్రపతి అది తను నిజంగా మెచ్చుకుం టున్నాడో అనూయపడుతున్నాడో తనకే తెలియదు

అన్నయ్యా ఇవాళతప్పకుండాతలంటి పోసుకోవాలి. ఇరిగోకుంటుదు కాయలు కూడా వాసేశారు" అటుగా వస్తూ హెచ్చరించింది రాజ్యం

నిద్రకు లంగాచూసి ఉద్దంగా తల ఎత్తగా చూపు తిప్పాడు

పద్మ చేతిలోంచి కాఫీతున్న మరు గుని తలదిద్దుకుంటూ కొద్దిగా తిని పద మొలిమీద చల్లాడు శర్మ పద్మ చప్పున గిన్నె జారిపోకుండా పట్టుకుంది మరిన్ని నీళ్ళు తీసి పద్మ మొఖంమీద నవుతూ చల్లేశాడు శర్మ నిమిష నిమిషానికి చిత్రవధదిస్తున్నవాడిని చూడలేక శాస్త్రి గారి వాటాలోకి నడిచాడు చంద్రపతి

రాజ్యం తోడిన వేడి వేడి నీళ్ళు పోసుకుని బట్ట లేసుకొని తల దువ్వుకొని ఆఫీసుకు-అయిలు దేరాడు చంద్రపతి తనకి ఆ వేళ వెలవు అయినా ఓవర్ టైము రాయ వలసి వస్తూనే యుంటుంది తన్నే మన్నా ఇటో ఉండమనే వారా? ఏమ న్నాడా? తిండి ఆపిసు తప్ప మరి లేమీ లేదు దిమెర్కు పోయి ఆలోచన్లమీద లోచించలేక సాధారణంగా ఆఫీసులోకి నడిపేస్తాడు చెముని

రూములో అలంపేసి బయటికి నడవ బోయిన చంద్రపతికి ఏదో గుర్తుకొచ్చినట్టుగా శర్మ ఇటివెపు నడిచాడు గుమ్మం ఎక్కుతున్న చంద్రపతి గభిక్కున ఆగి పోయి చివ్వన వెనుదిరిగాడు. ఆర్థంగా చూస్తూ తల నిమ్పుకుంటున్న శర్మ పర్సుకి గుండీలు గోముగా పెట్టుతోంది పద్మ అర్థంలో చంద్రపతిని చూసిన శర్మ పద్మని తప్పుకుని బయటికి వచ్చాడు

"హాలో లోపలికి రండి చంద్రపతి గారూ"

రాత్రి తప్పింది కాదు చంద్రపతికి "వెరి సారి అండి సారి అండి నిన్న నేను ఇచ్చిన వెళో ఇప్పాసా? టి బిత మీద ఉన్న శర్మ దేముల దాగారా అందు కుంటూ మధుర భావాలు వందడి చేయగా మోసంగా వచ్చాడు.

"ఏమిటి అన్నయ్య అలోచిస్తున్నావు లోపం చేస్తున్న చంద్రపతి చిరునవ్వును చాచి పెట్టి చూస్తూ అంది రాజ్యం

శర్మ ఇంటి వెపునుండి మొఖం తిప్పి కొనుకుని అన్నంకిలిపాడు చంద్రపతి తనకి

పులిపాక రాజేశ్వరి

ఇతర వేరే పనులు ఉండటంవల్ల ముందర లోంచేసి వెళ్ళారు రాజ్యం తండ్రి

"అబ్బ! అంత పనిరాకేమిటో? పం మొన్న ఆ అమ్మాయి తి చూసి వచ్చిన దగ్గర్నుంచి మనమ మనసుగా లేక ట్టుంచే! "

"మనమ మనసుగా లేకపోతే మరే మవుతుంది? అయినా నీకేం తెలుస్తుంది అసలు నేను అవన్నీ ఆలోచించను తెలుసా?"

"అవునవును నాకేం తెలుస్తుంది. పా పం మన్నువ్వు ఆలోచించవుగాని ఆ అమ్మాయే వచ్చి నీ హృదయ పీఠాన్ని అలంకరించి అల్లరి చేసిఆలోచించ చేస్తుంది కదూ? చిలిపిగా అంది రాజ్యం

"ఇదో చెబుతుంటే నీక్కాదూ ఎప్పు డూ వాకన్నా నీకే ఈ పోద ఎక్కువ యినట్టుంది అయినా ఒక్క పారి చూసి వచ్చినదతలో ఆశలు పెట్టి వెంట వడకా నమన్నావా?' పోరు జారి అనేశాడు చంద్రపతి

గమ్మత్తుగా కిలిలాన వ్వేసింది రాజ్యం ఓహ్ అదా సంగతి నిన్న నేను పిక్చర్ కి వెడితే ఆ అమ్మాయ్ మరదలు గారూ" ఆటూ నీకాకి నుంచి తప్పించు కొనడా నికి పడ్డది కదూ

గతుకుమన్నాడు చంద్రపతి అయితే ఆవిడ వెనుకనున్న తనని కూడాచూసిం దన్నమాటే అసలే అపాధ్యురాలు

ఏం మాట్లాడవే పాపం అమ్మాయి ఏమనుకుంటుందో అన్న జ్ఞానం కూడా లేకపోయింది మరి అంతకిదివిటిబాబా ఏం తిలేగా రెల్లి అలాపక్కి వెడువ్వా వె ఒదిలగార్కి మా రెక్కలో కాపుకగా ఇద్దామనుకుంటున్నావా? చంద్రపతిమిదికి చూస్తూ అంది రాజ్యం

కోపంగా, ఉరిమిచూశాడు చంద్రపతి ఊహూ నీకాఆ పాటుఉందేమో! మా బావగార్కి నువ్వుదాచి పెట్టి ఇదువు గారాలే వాకేం రాజాలా హోటలేమంటే తప్పించిఇసాను పెంకిగా దెబ్బతిస్తూ అన్నాడు చంద్రపతి

ఆల్లో బాబాకోవ మొచ్చేసిందీ? ఉన్న మాటఅంటే ఉలుకెక్కువట? అలాగే ఉంది బాకేమిటిలే ఇంత తప్పించి పోతున్నావుగ దాని ఆ అమ్మాయిలో ఒకపాట మ టాడేట్టు తిద్దామంటే కోపంగా మాట్లాడుతావే నా కెందు కొచ్చిందిగోర్ సన్నెమ్మగా అనేసింది రాజ్యం

పిట్టకి తెలుగాటం విలుకకు ప్రాణం వంకటంలా ఉంది పరిగా ఒక పట్టాన చెప్పదు కాపేపు ప్రతిక్షణాడి చుకోవాలి మాట్లాడటానికి నోరు కెవ్వన బోయిన చంద్రపతి రాజ్యం తండ్రిని చూడటంతో గభిక్కున మూసేశాడు

మొన్ని నువ్వు చూసిన సంబంధం నిమయిందో" గుమ్మంలో నుంచునే అడిగారు జయన

"అబ్బే ఇంకా తెలిలేదండి" తలొం చుకుని బదగా రాజ్యం వేపుచూస్తూ అన్నాడు చంద్రపతి

"అయ్యయ్యో తెలీదుకదూ రోజూ వాళ్ళింటి వేపు మనకిచ్చే విడిది గృహం దగ్గర అన్నిపార్లు ప్రదక్షిణం చేస్తూ కూడా ఆ మాత్రం తెలుసుకో లేదా? వెళ్ళిగా తండ్రీ వెళ్ళిపోవడం చూస్తూ అంది రాజ్యం

"ఛీ ఛీ మరి పోరెక్కువయింటే పనికి మరొకటి ఉందిలేండి పాయంత్రం మీకాలు మనిద్దరమూ అళ్ళరాళ.

"చిట్టి యిక్కడలేమ్మా"

"....."

"బయటికి వెళ్లి ఆడకో చిట్టి"

"....."

"ఏం చేస్తున్నావులే బయటికి వెళ్లు"

"....."

"ఇంకాకాటి మండి చెప్పు వాడు బయటికి వెళాడా? లేదా?" మూడేళ్ళ చిట్టి ఎంతకీ కదలకపోవడంతో సహనం నశించింది జానకికి పరుగున్ని బియ్యం ప్రక్కకి నెట్టి రెండంటించింది

"వానమ్మా" బావురుమంటి చిట్టి

"ఏమయిందమ్మా" అంటూ హడా హుడిగా వచ్చించి వాయనమ్మ

"అమ్మ కొట్టింది" స్వరం పెంచిం అంది చిట్టి

ఏం చేసావు?"

"ఏం లేయలేదు నానమ్మా కాఫీ కాదామని నీళ్ళు నొమీద పెట్టాను అమ్మ కొట్టింది ఊ ఊ

పడవకు ఊరుకో స్టాలా నీళ్లు పోసావా?"

నేను పోయలా అనే పడిశాయి" పక్కున నవ్వింది వాయనమ్మ "పెద్ద యిప్పటి నుండి ఎంది కమ్మా" అంటూ నవ్వుకుంటూ పద తమ్ముడితో ఆడు కుంటా కా." అంది

వెక్కి తిరిగి తల్లిని చూసాడు నులు ముకుంటూ వాన్నమ్మతో వెళ్లింది చిట్టి

తన వేసిన బెబ్బ గట్టిగా తగిలిందే మోనని బాధపడుతూ సొ తుడిచింది జానకి.

అమ్మా నేను కిష్టి వచ్చాను వస్తాను పిట్టమ్మా" తిన్న రెబ్బలు మరిచిపోయి ప్రత్యక్షమయింది చిట్టి

తను వేసిన దెబ్బకి పరిహారంగా చిట్టి బుగ్గలు నిమిరి కేకు నిండా నవ్వులు నింపింది జానకి

కాపేపయిన తరువాత వాకిటోకి వెడితే మా వాన్నమ్మకోసే మా వాన్న మ్మరి చిట్టి తమ్ముడు తగవు లాడు కుంటున్నారు వాయనమ్మ వడిలో కూర్చోపెటానికి

"ఇద్దరూ చెరొక ప్రక్క కూర్చోండి అమ్మా" అనేది వాయనమ్మ అలా అనేదే తగా అలోచించకుండానే అయన.

"ఇకా యీ! ఆమె కాస్తని నువ్వు తర్కరం నువ్వు పిల్లవి వదేశావు....అది చూసే నేను వచ్చాను —"

జవాబు చెప్పకుండానే రవి తన చేతిలో వున్నదాన్ని ఆయనకుఇచ్చాడు

ఆయన ఉత్తరాన్ని అందుకొని చదివి వాడు

'రవిబాబూ!'

నా కోరిక మన్నించి స్టేషన్‌కు వస్తా రన్న నమ్మకం కాకుంది ఆ ఆశతోటే ముందుగా యీ ఉత్తరాన్ని-మాట్లాడే వ్యవధి చాలదని—ప్రయాణం.

మనిషిని పోలిన మనిషి ప్రపంచంలో తరచు చూస్తుంటాము కొన్ని సంద ర్భాలలో పొరపాటు జరిగిన తర్వాత కానవస్తున్న వ్యక్తితో మాట్లాడుట లేదని గుర్తిస్తాము నా విషయంలో అలాటి పొరపాటు జరిగిందేమో చెప్పలేము కానీ తొలిసారిగా నిమిత్తి మా ఇంటివద్ద చూసినప్పుడు యేదో చెప్పరానీ మమత నా మనసులో స్థానాన్ని ఆక్రమించు కొంది ఎక్కడో చూసిన జ్ఞాపకం....కాని చూచిన చిహ్నం కాఊహా తలిసినప్పటి నుండి కాదు....పదే పదే మీ ముఖం పరి శీలనగా చూసాను.....ఆ విషయం మీ మిత్రుడుకుండ గమనించాడు

నా అనిచెప్పుకోడానికితోడు లేకుండా నీకు అన్యాయం చేసాను తల్లి అని మా అమ్మ చివరి ఘడియలో శోకంతోకన్న మూసింది నాతోపాటు రక్తం పంచుకు పుటినపోదరి దొక్కడున్నాడు! అతన్ని గురించి అమ్మ చెప్పింది....

నాన్న యీలో కానికి దూ రం కావడంతో అమ్మకు పోషణ భారంపెరి గింది అన్న పస్తాలు దూరమైనాయి మామాదిగానే ఆమెకూడా ఓటరిపడి రోజులు గడవటం దుర్భరమైంది అటు వంటి పరిస్థితిలో మాకావ సహాయమైన ఆశ ఆమెను అంటి పెట్టుకుంది చీకటి పనుక వెలుగు పిలలు పెరిగి పెద్దవా రైతే కష్టాలు కడ పరిశాయన్న ఆశ! ఆ ఆశా బలిమి తోనన్న-అమ్మ బ్రతికి చూచు కొని మురిసిపోయేదట! మా ఇంటి ప్రక్కనున్న భూపాలమి కటిలీకులు చాలావరకు అండగా నిలిచారట.... వారి ఆదరణకు కారణం వారికిపిల్లలు లేకపోవటమే....నన్ను-అమ్మనుణ్ణి చేర దీశారు! నాకు మూడు సంవత్సర ములు....అమ్మదిక్కే యేడాదివెళ్ళింది

అమ్మా అనుకూనిస్తున్నట్టుగానే జయన ఒకవాడు తమ్ముణ్ణి వెంటుకుం డానని కుంటున్నాము నన అభిప్రాయ మేమిటని అమ్మను అడిగినారు ఆ రా త్రంతా అమ్మ అలోచించింది సర్వజనసం సగా బాటు అక్కడ విడిచి యెవ్వరికీ చెప్పకుండా నన్ను వెంట వేసి కొని [illegible] విడిచింది అలా ఎందుకు చేశానని నా పూపా తెలిసిన తర్వాత అడిగాను ఆ పూప వెళ్లాం కానీ నాకు వ్యాపారం విమిత్తం మరో పూపా వెళ్లాలని తలిసింది

ఇక నా యొదుకు బాపాపాయని అన్నదే గా పుండోదు ఆ నాటి జామాలతో పి న పోటోపల్ల మీ ఇట్లో [illegible] పాపలేదాలు వచ్చినా యని మీ మి తుడు [illegible] వి నాలా విచారించాను. అప్పుడే పుత్తరం వాదా మనుకున్నాను.... కాని ఉత్తర ప్రతు త కాలంలో మరికత సన్నిహితం కుర్ర దుమందన్న భావంతో అప్పటో ఉపేక్షిం చాను. ఈ నాడు ఆ అవకాశాన్ని ప్రత్యక్షంగా పొందగల్గాను....

ఉషారాణి "

* * *

ఉత్తరం పూర్తయ్యేసరికి తన తండ్రి ముఖకవళికలు మారినట్లు గమనించాడు రవి ఆయన రవిని మరింత దగ్గరగా లాక్కున్నాడు

"బాబూ! పొరపాటు చెయ్యటం పాప మని చేసింది నిజే చెయ్యటం ఒకరి ఉత్త రాలు పరోక్షం చదవటం పొరపాటు కాకపోవటాన తెలిపితే యీ ఉత్త రాన్ని నే చూడకుండేవాడివి?—అనుకు కుంటే లోగుట పోయింది పిరికు మాట పెగల్చుకుని రవికిచ్చి ఉత్తరాన్ని అందిస్తూ అన్నాడు

"అమె నీ పోరా! —"

"పెద్దల వడిలో చిన్నారులు"

డ్రా" అంటూ వర్ధనానికి ప్రయత్ని స్తోదావిడ

అవ కోకుండా పెద్దకొడుకు ఊరు వెళాల్సి వచ్చింది అత గారు పిలలతో యిలు చక్కని బెట్టుకొవటం కష్టంగా ఉన్నా సరిపెట్టుకోవలిగింది కా గడి యలోసారి అమ్మ వాన్నమ్మ ఎక్కడి కెళ్ళినే ఎప్పుడు వసుందే వన్న తీసి కెళ లేదే "అటూ పిలలడిగే ప్రశ్న లకు వాళ్ళను సమాధానపరచ లేక పోయింది జానకి తల్లి తండ్రి ఎంత అపు రూపంగాచూసినా పనివాళ్ళు అంకితభా వ్యప్రదర్శిస్తే వాళ్ళు కాతయ్యలు అమ్మమ్మ వాన్నమ్మతో కాలు పేచ్చగా వ్యతోషంగా గడపలేదు

అతగారు వెళ్ళి పదిరోజులయింది ఇకా రేపో రావచ్చు. అవిడ వస్తే తనకి కాస్త కెరెపిగా ఉంటుంది అయినా

సి. భారతి

చిట్టి యిదిమిటి? ఎప్పుడూ వాన్నమ్మ వాన్నమ్మ అంటుంది అప్రయత్నంగా నవ్వొచ్చింది జానకికి చిన్నప్పుడు తాను అంతేగా! ఎప్పుడూ వాయనమ్మ వెనకాలే తిరిగేది వాయనమ్మ ఎక్కడికి వెళ్ళినా తనను కూడా తీసుకెళ్ళేది తల్లి వారు జామువ కారిక స్కూలాలకి వెళ్ళటం మొదలు గుళ్ళో పూజలు, పురాణాల వరకూ ఆ ఇంటికి వాయనమ్మ వెనకాల తనూ తయారయేది "అసలెచారోజులు యింత చీటో వెళి చన్నీళ్ల స్నానం అమ్మాయి కూడా ఎందుకత్తయ్యా" అనేది అమ్మ

"తనే వస్తానంటున్నది పోని పదుల వాన్నగారు అంతగుర్తు చిట్టికి వాన్న తగా అలోచించకుండానే అయన.

"ఇకా యీ! ఆమె కాస్తని నువ్వు తర్కరం నువ్వు పిల్లవి వదేశావు....అది చూసే నేను వచ్చాను —"

జవాబు చెప్పకుండానే రవి తన చేతిలో వున్నదాన్ని ఆయనకుఇచ్చాడు

ఆయన ఉత్తరాన్ని అందుకొని చది వాడు

'రవిబాబూ!'

నా కోరిక మన్నించి స్టేషన్‌కు వస్తా రన్న నమ్మకం కాకుంది ఆ ఆశతోటే ముందుగా యీ ఉత్తరాన్ని-మాట్లాడే వ్యవధి చాలదని—ప్రయాణం.

మనిషిని పోలిన మనిషి ప్రపంచంలో తరచు చూస్తుంటాము కొన్ని సంద ర్భాలలో పొరపాటు జరిగిన తర్వాత కానవస్తున్న వ్యక్తితో మాట్లాడుట లేదని గుర్తిస్తాము నా విషయంలో అలాటి పొరపాటు జరిగిందేమో చెప్పలేము కానీ తొలిసారిగా నిమిత్తి మా ఇంటివద్ద చూసినప్పుడు యేదో చెప్పరానీ మమత నా మనసులో స్థానాన్ని ఆక్రమించు కొంది ఎక్కడో చూసిన జ్ఞాపకం....కాని చూచిన చిహ్నం కాఊహా తలిసినప్పటి నుండి కాదు....పదే పదే మీ ముఖం పరి శీలనగా చూసాను.....ఆ విషయం మీ మిత్రుడుకుండ గమనించాడు

నా అనిచెప్పుకోడానికితోడు లేకుండా నీకు అన్యాయం చేసాను తల్లి అని మా అమ్మ చివరి ఘడియలో శోకంతోకన్న మూసింది నాతోపాటు రక్తం పంచుకు పుటినపోదరి దొక్కడున్నాడు! అతన్ని గురించి అమ్మ చెప్పింది....

నాన్న యీలో కానికి దూ రం కావడంతో అమ్మకు పోషణ భారంపెరి గింది అన్న పస్తాలు దూరమైనాయి మామాదిగానే ఆమెకూడా ఓటరిపడి రోజులు గడవటం దుర్భరమైంది అటు వంటి పరిస్థితిలో మాకావ సహాయమైన ఆశ ఆమెను అంటి పెట్టుకుంది చీకటి పనుక వెలుగు పిలలు పెరిగి పెద్దవా రైతే కష్టాలు కడ పరిశాయన్న ఆశ! ఆ ఆశా బలిమి తోనన్న-అమ్మ బ్రతికి చూచు కొని మురిసిపోయేదట! మా ఇంటి ప్రక్కనున్న భూపాలమి కటిలీకులు చాలావరకు అండగా నిలిచారట.... వారి ఆదరణకు కారణం వారికిపిల్లలు లేకపోవటమే....నన్ను-అమ్మనుణ్ణి చేర దీశారు! నాకు మూడు సంవత్సర ములు....అమ్మదిక్కే యేడాదివెళ్ళింది

అ మ్మా అనుకూనిస్తున్నట్టుగానే జయన ఒకవాడు తమ్ముణ్ణి వెంటుకుం డానని కుంటున్నాము నన అభిప్రాయ మేమిటని అమ్మను అడిగినారు ఆ రా త్రంతా అమ్మ అలోచించింది సర్వజనసం సగా బాటు అక్కడ విడిచి యెవ్వరికీ చెప్పకుండా నన్ను వెంట వేసి కొని [illegible] విడిచింది అలా ఎందుకు చేశానని నా పూపా తెలిసిన తర్వాత అడిగాను ఆ పూప వెళ్లాం కానీ నాకు వ్యాపారం విమిత్తం మరో పూపా వెళాలని తలిసింది

ఇక నా యొదుకు బాపాపాయని అన్నదే గా పుండోదు ఆ నాటి జామాలతో పి న పోటోపల్ల మీ ఇట్లో [illegible] పాపలేదాలు వచ్చినా యని మీ మి తుడు [illegible] వి నాలా విచారించాను. అప్పుడే పుత్తరం వాదా మనుకున్నాను.... కాని ఉత్తర ప్రతు త కాలంలో మరికత సన్నిహితం కుర్ర దుమందన్న భావంతో అప్పటో ఉపేక్షిం చాను. ఈ నాడు ఆ అవకాశాన్ని ప్రత్యక్షంగా పొందగల్గాను....

ఉషారాణి "

* * *

ఉత్తరం పూర్తయ్యేసరికి తన తండ్రి ముఖకవళికలు మారినట్లు గమనించాడు రవి ఆయన రవిని మరింత దగ్గరగా లాక్కున్నాడు

"బాబూ! పొరపాటు చెయ్యటం పాప మని చేసింది నిజే చెయ్యటం ఒకరి ఉత్త రాలు పరోక్షం చదవటం పొరపాటు కాకపోవటాన తెలిపితే యీ ఉత్త రాన్ని నే చూడకుండేవాడివి?—అనుకు కుంటే లోగుట పోయింది పిరికు మాట పెగల్చుకుని రవికిచ్చి ఉత్తరాన్ని అందిస్తూ అన్నాడు

"అమె నీ పోరా! —"

విధివేతి నమీనయులు

(శివ పేజీ తరువాయి)

స్వయంగా తను రాలేకపోయినా వని తరువాత వీలుచూసుకొని వస్తామని చెప్పారు—"ఉన్న విషయానికి లేని అ ద్దం అతికించాడు రవి

తను మాట్లాడు చున్నంతసేపు ఉషా రాణి తనవైపు తదేక దృష్టితో చూస్తు న్నట్లు గమనించాడు.... ఆ చూపుల్లోని భావం అర్థంకావుకోలేపోయాడు.

"మీ మాటలు మాట కాదనవు!' అంటూ రాజుపైపు చూసి "మీరు మా గుమ్మంలో అనుకున్నమాటా మాట పద హారు అర్థనూట పదహారు అవుసరం లేదు....మీతో పాటే వేను....అంతే— అంది.

ఆ మాటతో ఇద్దరూ తెల్లబోయారు అది గమనించి ఆమె నవ్వుతూ.

"మీరు కాపేజీ స్టూడెంట్స్....విష యాలు బాగా నిమ్మగిరా మాట్లాడు కుంటారు—"అని అంది

తను నంధానమ అంతా ఆమె విన వే దని కొంతవరకు మనసు కుదుట పర్చు కున్నారు. లేకపోతె వీళారామయ్య గారు రాసిన కారణం ఆమెనించే ఒప్పుకు వేది కాదనుకున్నారు.

"మీ పోర్షను కాఫీ ఒకటి తెచ్చి వెళ్లా లెండి" చంద్రం అందుకున్నాడు

శర్మ నవు తోపాటు చలపతి తీక్ష్ణ చూపులను చూసి నిర్లక్ష్యంగా మూర్తిత్వికి వెళి పోయాడు చంద్రం

ఇ మాకాలి పబ్బరాసి వదిలించుకుని సీటుగా తయారయి శర్మ ఇంటికి బయ ల్దేరాడు చలపతి

"ఏమిటండి మరి చిన్న పిలలు అయిపోతున్నారే? ఏమిటివరే? బజ్జీ ముక్కతో సహా తన వేలును కొరికేసిన శర్మని చూస్తూ కోపంగా అంటున్న పద్మ వ్యరాన్ని విని అగిపోయి చప్పున తన వాలుకను కొరికేసుకున్నాడు

చలపతిని చూసిన పద్మ విగ్గున వెళ్ళి పోయింది కిటూర్చువిడిచి బాధగాను సడుదు లామకుని పాయంకాల సమా వేశాన్ని తియ్యగా అలోచిసూ టివిస్ కాలిస్తోంది

అన్నయ్యా అదిగో ఆ అమ్మాయి వస్తోంది అయిందా ముస్తాలు" వీ రెండలో చలపతి కొట్టిన పౌడర్ వి చూస్తూ అంది రాజ్యం

ఒకపారి అద్దంలో చూసి కొక్కుల జుట్టుని సవరించి ఎర్రగా పండిన పెద వుల్ని తడిమి చూసుకుని ప్రతిబింబాన్ని చూసి చిరునవ్వు నవ్వాడు చలపతి,

రాజ్యం కా బో యే వదినగారి అమ్మాయిచదాకి పిరగెత్తింది కాఫీ పాస్కుని మరోసారి తని టేబిల్ మీద పెట్టి తిరిగి చూశాడు చలపతి

ఎంతసేపు రాజ్యం రాకపోయేసరికి చిరాకు ఎక్కువయిపోయింది చలపతికి

ఏమిటి రాజ్యం వా రూమ్‌కి తిమకొ స్తానని తిమకుచాలిదే' రాత్రి భోజనం చేస్తూ అన్నాడు చలపతి

ఆ అమ్మాయి రవిదంపతులు మరో చోట సంబంధం చూస్తున్నారని ఎలా చెప్పగలదు! తొందరపడు తనిస్తున్న అ ప్రహ్మచారిని చూస్తూ మాట్లాడకుండా ఊరుకుంది రాజ్యం

ఆ రోజు ప్రక్కమీద పడుకొని నిద్ర పటక వాకి జన్నలో పెళ్ళికాదు" అను కున్నాడు చలపతి

కాని మళ్ళీ మరున్నాడే పెళ్లి చూపులు అళ్ళ రాళ.

హైదరాబాద్ ప్రాంతీయ పరిశోధనాలయం కృషి

ఐస్ క్రీము శ్యాండీ కూల్ డ్రింకులు ఫేస్ పౌడర్లు మొదలైన జాతులో రుచి కోసం మనవాళ్ళ కోరం కలిపే వాటికి బదులు అదే మోతరు పదార్థాన్ని రసాయనికంగా తయారుచేసే పద్ధతిని, హైదరాబాదులోని ప్రాంతీయ పరిశోధనాలయం వారు రూపొందించారు. ఈ కొత్త పదార్థానికి లోంజినిస్ అని పేరు పెట్టారు.

వానిలిస్ అనే దాన్ని, వాడిల్లా అనే తీగకు కాపే కాయలలోని పద్దులో నుంచి తయారు చేస్తారు. దీన్ని తినే మనవాళ్ళకి ఇతర వస్తువులతోకలపడమే కాక దుర్వాసనలు పోగొట్టడానికి ఉప యోగించే మందులలోనూ, కొన్ని వస్తు శమలలోనూ కూడా ఉపయోగిస్తారు. ఇందుకోసం ప్రతేళాల నుంచి పాలిటా 12 వేల కిలోగ్రాములు వాడేస్ దిగు మతి చేసుకోవడానికి బాలుగు లక్షల రూపాయలు ప్రతేళ్ళ ద్రవ్యాన్ని ఖర్చు పెడుతున్నాం.

హైదరాబాద్‌లోని ప్రాంతీయ పరి శోధనాలయంలో రూపొందించిన కొత్త పదార్థం లోంజినిస్‌లో రుచికి మనవా నికి వాడేది లవంగతైల ఆకులోనిసారం, ఇది వానిలిస్ కన్న ఎక్కువ ఘాటుగా ఉంటుంది ఈ ఆకు కేరళ రాష్ట్రంలో బాగా లభ్యమవుతుంది ఇప్పుడు లోంజి నిస్ తయారికి తుంత్రాన్ని రూపొం దిస్తున్నారు.

భూసారం పరీక్షించే యంత్రం

భూసారాన్ని పరీక్షించడంలో వాడు తున్న "సోయిల్ టెస్ట్ అనే యంత్రాన్ని ఇంతవరకూ మనం విదేశాల నుంచి దిగు మతి చేసుకొంటున్నాం దీని ధర మరి అధికం పైగా దీని విడిభాగాలు దుర్లభ మౌతున్నాయి అందువల్ల కొగుళాను లోని వ్యవసాయ లోధన పరిశోధనల సంస్థ అదే మోతరు యంత్రాన్ని రూపొందించింది. దీనికి విడిభాగాలన్ని టినీ కూడా మన దేశంలోనే తయారు చేసుకోవచ్చు

చీటలో ఫొటోలు తీసే ఒక కొత్త పనికి—కెమెరా పోలియట్ రష్యాలో మాస్కోలో ఫిల్మ్ మాడియోకి చెందిన రష్యన్ ఇంజనీర్లు తయారు చేశారు. ఇటువంటివి ముఖ్యంగా శస్త్ర వైద్యు లకూ ఎక్స్ రే తీసేవారికి అవసర మౌతుంది ఇటువంటి కెమెరా లభ్య మైతే శస్త్ర చికిత్స తరువాత శరీరం లోని ఏ అంగాలు ఎలా వని చేస్తు న్నాయో గమనించడానికి వీలవుతుంది. రష్యన్ కెమెరా సహాయంతో జీవన్ మరణాలో జరిగే మార్పులను చూడడానికి వీలవుతుంది

ఈ కెమెరా సరళ 15 రీలోగ్రాములు ఇది ఎంత చిన్నవస్తువునైనా పరికొన్ని రెట్టు పెద్ద ఆకారంలో ఫొటోతీసి చూపించగలదు నెలకి రెండువందల ఫొటోలు చొప్పున తియ్యగలదు